

izhaja — Izvzemši ponedeljek
 Dr. Anton Požar, župnik, ulica sv.
 Frančiška Asiškega štev. 20, I. n. —
 ništvu. — Nefrankirana pisma se ne s-
 izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Gou-
 Edinosti. — Tisk tiskarne Edinost. — Naročnina znaša na m. — pol
 leta L 32. — In celo leto L 60. — Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Razorožitev premagancev in „mali sporazum“

General R. Bencivenga — torej mož, čegar glava vabi k pozornosti — je zbog njegovega položaja — piše v večer. „Piccolo“ od 4. t. m. —
 Pariska konferenca je sankcionirala načelo razorožitve premagancev. V dosegu tega načela je bilo za Francijo sredstvo jasno do-
 ločeno: trebalo je odrediti orožje in odpravi-
 ti tiste militaristične organizacije, nemške-
 mu narodu, ki so — ne glede na izid vojne —
 ostale na meji ob Renu nadalje ujedinenje in
 kompaktne. Za Italijo pa je problem veliko
 bolj zapleten. Tista avstro-ogrska država,
 proti kateri je šla Italija v boj, je bila razbita
 na kose. Narodi, ki so sestavljali, so razbiv-
 li vez, ki jih je spajala s Habsburžani, zado-
 bili zopet svojo avtonomijo: Nemci, Madžari,
 Čehi, Slovenci, Poljaki, Italijani in Romuni so
 se združili zopet v brati istega plemena. (Na
 Jugoslovane je gospod general tu pozabil.)

Tako ni imela Italija, po premirju, več proti
 sebi premagane države, ki bi ji mogla naloziti
 razorožitve, marveč vrsto malih držav, nastal-
 ih na ruševinah avstro-ogrske države, in po-
 večanih od delov, ki so se odcepili od te države.
 In te države niso bile stranake kot so-
 vražnje; marveč deloma kot prijateljice, delo-
 ma kot sovražnice. Sovražniki so bili Nemci
 in Madžari, prijatelji pa slovanski narodi.

Do tu govori general — pametno. So to si-
 cer znana dejstva, ali dobro je, da jih potrja
 tudi italijanski general. Nadaljevanje pa piše
 neskladnosti, ter izvalja iz veljavnih premis
 lažjučke, ki jih najelementarnejša logika od-
 klanja absolutno. Izvalja namreč:

„Ker so se razorožili samo sovražniki, so
 ostali — da nasprotujemo Italiji — v orožju
 ti slovenski narodi, ki so tvorili najtrdnjeje
 jedro avstrijske pehote in ki so se odlikovali
 na bojiščih s svojim sovraštvom in svojo krut-
 ostjo: Slovani, ki niso, zamenjavi kakor-
 prav nič izpremenili svojega čista sovražnosti
 proti Italiji. Za Italijo bi se bil moral problem
 razorožitve rešiti tako, da ne bi se bilo samo
 Nemcem in Madžarom odvzelo orožje, mar-
 več, da bi se bilo oboroževanje omejilo tudi
 Čehi-Slovakom, Hrvatom in Slovincem!“

Kako si neki gospod v generalni uniformi
 predstavlja stvar? Zahteva, naj bi se omejilo
 orožje Hrvatov in Slovincem, ker ti da so
 sovražniki, Srbom pa ne, ker jih menda šteje
 med prijatelje! Mož razlikuje torej med Hrvat-
 i in Slovinci na eni in drugi strani, ne pa
 da bi se niti zmenil za dejstvo, da ti obo-
 jeni istega naroda tvorijo sedaj eno in isto
 državo! Po njegovem naj bi torej entente sma-
 trala en del države SHS kot prijatelja in zma-
 govalca, ostali del pa SHS kot premagance in so-
 vražnika, ki ga je treba razorožiti! V enem delu
 naj bi smeli nabirati vojske, v drugem pa ne!

Kako absurdno, kakov nezmysel! Ta svoj več
 nego čudni nazor podkrepila g. general na-
 glašujoč, da so se Hrvati in Slovinci borili
 v avstrijski vojski proti sedanjim zmagovalcem.
 Pozabljajo pa pri tem, da je bilo tudi Srbov
 in Italijanov v isti avstrijski vojski, v isti avstrijs-
 kih jarkih. Po vsej bojiški logiki bi morali torej
 zmagovalci smatrati kot premagance in so-
 vražnike tudi tiste Italijane, ki so se — pod
 isto silo kakor Hrvati, Slovinci in Srbi (koli-
 kor jih je bilo pod Avstrijo) — borili v vrstah
 osrednjih vlasti! Tako bi bil pa en del Italije
 in države SHS prijatelj in zmagovalac, ostali
 del pa sovražnik in premagane! Potemtakem
 bi morale druge države entente voditi
 proti Italiji in Jugoslaviji dvojno, navkrajno
 si vnanjo politiko: eno, priklenjeno za prijatelj-
 ski, drugo za sovražni del! Ali, izrazite re-
 čeno: ena in ista država bi bila prijatelj in so-
 vražnik ob enem! Zato naj bi se za en del na-
 ložila razorožitve, za drugi pa ne! Gospod
 Bencivenga je gotovo izvrsten general, ali nje-
 gova politična ideologija je — da Bog pomagal!

No, dejstvo, da gleda pisec tudi češko re-
 publiko s grdim očesom in da bi tudi tej hotel
 omejiti vojsko nam ova-
 kaj, mu težko srce. Piše namreč:
 „Jugoslavija, Češkoslovaška in Rumunska tvo-
 rijo blok dežel-zmagovalni in kot take mo-
 rejo imeti vojsko, kakršno hočejo. (Tu je pi-
 sec zopet pozabil, da je poprej razlikoval med
 Hrvat in Slovinci na eni in drugi strani,
 da bi torej ne smel govoriti o Ju-
 goslaviji kot zmagovalki.) Sedaj šteje orožje teh
 držav po 200.000 do 250.000, ali v bodo-
 rosti utegnejo imeti te države vsaka po milijon
 mož. Mi ne moremo dopuščati, da bi na naši
 meji obstojala država takega neravnovesja, ki
 bi se utegnile, od hipa do hipa, izpremeniti v
 zapletljive, v katere bi se mogla zapletiti Ita-
 lija na svojo veliko škodo.“

Pisec je v skrbah za bodočo varnost Italije.
 To je prav in njegova dolžnost. Ali pri tem naj
 bi bil dosleden in logičen! Govoril naj bi na-
 ravnost in odkrito: Jugoslavija je sovražnica-
 ves trojni narod je sovražnik; ne pa da hoče
 razlikovati med posameznimi deli ene in iste
 države: kot prijatelji in sovražniki! Pa tudi
 glede Rumunske izpremenja mož svoje
 nazore in svoje stališče. Enkrat pravi,
 da Češkoslovaška, Jugoslavija in Rumunska
 tvorijo blok dežel-zmagovalni; potem pa sili
 isto Rumunsko v zvezo z Avstrijo in Madžar-
 sko proti istemu bloku. Pravi namreč:

„Najboljše jamstvo za mir (za Italijo) bi bilo,
 ako bi se v „veliki Balkaniji“ vzpostavilo ravnove-
 sje sil s tem, da se proti „malemu sporazu-
 mu“ postavi dogovor sporazum med Avstrijo,
 Madžarsko in Rumunsko.“ — To zahteva v
 isti sapi, kol sam ugotavlja, da je Rumunska
 že v „malem sporazumu“ s Češkoslovaško
 in Jugoslavijo! Za božjo voljo, kako more
 razumen človek pisati take neskladnosti?

S petorico vrstic na zaključku p a se kaže pi-
 sec slabega svetovalca Italiji. Meni namreč,
 da bi Rumunska, Madžarska in Avstrija tvo-
 rile neprekosljiv jez tistega dne, ko bi se se-
 verni Slovani hoteli združiti z južnimi za skup-
 no delovanje na škodo Italije. Ost je torej tu
 naperjena tudi proti Čehom in morda tudi
 proti Poljakom. Je li pametno, da se tu je iz
 golega strahu pred „Balkanijo“ potiskajo med
 „sovražnike“ tudi druge države s takimi kul-
 turno naprednimi politično tako dozorili in
 gospodarsko tako močnimi in organiziranimi
 narodi kakor je n. pr. češki narod? Ali se
 pisec res nič ne sanja, v koliki meri bo gos-
 podarska bodočnost Italije posebno pa nje
 „novih pokrajin“, odvisna od stikov s Češko-
 slovaško trgovino in industrijo? To je politič-
 ka razglednih čustev, ne pa računajoče pa-
 meti, ki more izzvati že slaba razpoloženja
 povsod tam, kjer hočejo biti v dobrih odno-
 šajih tudi z državami, s katero ima Italija stu-
 čajno sedaj izčisti razne račune. In to — če
 prid do sporazuma — prav gotovo na neiz-
 merno korist obeh strani.

„Mali sporazum“ je danes dejstvo in povsodi
 se priznava, da bo mogočen činitelj, v politič-
 ni in gospodarski ureditvi Evrope. Mari naj
 bi se je Italija — in edino te ona —
 odtežala temu spoznanju? Ne s snovanjem
 novih malih proti - sporazumov zelo dvomljive
 vrednosti in še bolj dvomljive trajnosti, am-
 pak edino le z dosego dobrih odnosov od
 tega činitelja more Italija varovati svoje gos-
 podarske koristi Italija potrebuje čim naj-
 živahnejši trgovski obrat s Češko tako bogato:
 trgovsko in industrijsko. Pa tudi na „Balka-
 ni“ hoče menda zasledovati gospodarske gos-
 tnosti. V to ji pa ne bo koristilo razoroževanje
 raznih, resničnih, oziroma domišljevanih so-
 vražnikov marveč more koristiti edino le —
 dobro sosedstvo. Zato je g. Bencivenga slab
 svetovalec.

Odlok o aneksiji pokrajin prisojenih Italiji po saintgermainski mirovni pogodbi

Generalni civilni komisariat nam je dopol-
 stal ta-le odlok, objavljen v rimskem uradnem
 listu dne 1. oktobra t. l.: Vittorio Emanuele III.,
 po milosti božji in vojni naroda italijanski kralj,
 senat in poslanska zbornica so odobrili; sank-
 cionirali smo in objavljamo sledeče: Čl. 1.
 Člen prvi kraljevega odloka od 6. oktobra
 1919., 1804. je izpremenjen v zakon; 2. kralje-
 vna vlada je pooblašena, povsem in popolno-
 ma izvršiti priloženo mirovno pogodbo,
 sklenjeno med Italijo in Avstrijo v Saint Ger-
 mainu en Laye dne 1. septembra 1919., ka-
 tere ratifikacije so bile položene dne 16. julija
 1920.; Čl. 3. kralj, ki so bili prideleni Italiji s
 o pogodbo in s poznejšimi akti, tvorijo sestav-
 en del kraljevine Italije; Čl. 4. kraljeva vlada
 je pooblašena objaviti v anektiranih krajih
 ustavo in druge zakone kraljevine in izdati
 potrebne ukrepe v svrhu prilagoditve z obsto-
 ječo zakonodajo v teh krajih s posebnim ozi-
 rom na njihove dejelne in občinske avtono-
 mije; Čl. 5. s kraljevim odlokom bo določen
 dan, ko se bo moralo vojno stanje smatrati v
 vsakem ozirom za prenehanje, in določen način
 prehoda v mirovno stanje. Ukazujemo, da se
 ta odlok, preskrbljen z državnim pečatom,
 uvrsti v uradno zbirko zakonov in odlokov
 kraljevine Italije, pozivajoč vse, ki se jih tiče,
 da ga spoštujejo in poskrbe za njega spošto-
 vanje.

Izdano v Rimu, dne 26. septembra 1920. —
 Podpisan: Vittorio Emanuele. — Protipodpisan:
 Giolitti.

Pred italijansko-jugoslovenskim pogajanjem

Izjava italijanskega poverjenika v Beogradu.
 BELGRAD, 4. — Italijanski poverjenik v Be-
 ogradu, Galanti, je dovolil belgajski „Politiki“ in-
 tervju, v katerem se je o predstojećih jadrans-
 kih pogajanjih izrazil sledeče:
 „Glede mesta pogajanj ni še ničesar določenega.
 Po naročilu moje vlade sem predlagal Vaši vladi
 celo vrsto italijanskih mest v severni Italiji. Na-
 loga Vaših delegatov je, da izbirajo. Minister Trum-
 bić je opozoril, da je Pallanza neprimeren kraj,
 ker je premajhen in zato podvržen raznim vpli-
 vom. Italijanska vlada se ni obotavljala predla-
 gati velika italijanska središča: Firenze, Padova,
 Benetke, katerih politično življenje je normalno
 in kjer bi prihod jugoslovenske delegacije nikakor
 ne prikinil mirnega toka. Pričakuem, da mi Vesnte
 pove imena Vaše delegacije, toda zdi se, da je to
 vprašanje nekam zastalo. Ali bo hotel Pasić na-
 daljevati svoje delo s Trumbićem? (Zakaj ne?
 — Op. uredništva „Ed.“)

Upal sem, da se bo zbrala odločilna konferenca
 za Jadrano pred oktobrom. Toda, kakor vidim,
 smo pred novo odgoditvijo. Trdno pa verujem,
 da bo tudi ta zadnja ovira v kratkem premagana
 in da bom že prihodnji teden zamogel sporočiti
 grof Storzi dan, ko bodo pooblašenci kralje-
 vine Srbov, Hrvatov in Slovincem odpotovali
 v Italijo. V interesu obeh strank je, da pride do za-
 ključka in ustvaritve stalnega položaja. Problem
 je bil že do dan obravnavan in stališče obeh vlad
 je eni in drugi dobro znano. Lahko zagotovim,
 da bo grof Storzi, ki je eden izmed redkih,
 ki dobro poznajo jadransko vprašanje, pokazal
 največjo popustljivost in dobrohotnost napram Ju-
 goslovenom; toda tudi s tem je meja, ki bi jo ne
 on, ne kdo drugi na njegovem mestu v interesu
 državne varnosti ne mogel prestopiti.“

Na vprašanje urednika „Politike“, kaj misli o
 Reki, je odgovoril Galanti: „To je del jadrans-
 kega vprašanja, ki je v najožji zvezi z ostalim
 problemom. Medsebojne kompenzacije bodo za-
 moge dovesti do premaganja tudi to oviro, kakor
 vse ostale, ki so doslej zabranjevale sporazum.
 Sicer Vi poznate italijansko stališče glede Reke:
 Reka ima pravico odločati o lastni usodi. Ljudstvo
 kvartnera mora biti popolnoma svobodno pri odlo-
 čanju svoje usode, najsi hoče popolno neodvisnost
 ali pa internacionalizacijo.“ — Tudi Galantijev
 izjavljaj se odlikuje po zmernosti in resnosti vse
 do tam, kjer govori o pravici reške samoodločbe.
 Mi bi pa vprašali: zakaj naj bi samo Reka imela
 to pravico in ne tudi ostale sosednje ozemlje?
 Ali se pravica, če postane privilegij, ne izpre-
 vzi v najhujšo krivico? To naj bi razmišljali
 gospodje, ki bodo odločali o tako važnem in da-
 leksežnem vprašanju!

Pred ljudskim glasovanjem na Koroškem

Nemci se boje in rujejo

LJUBLJANA, 5. Z nemške strani se je vsula
 ploha laži in potvorb o razmerah na Ko-
 roškem. Serviramo jih našim čitateljem, da
 vidijo s kakšnimi sredstvi hočejo Nemci do-
 seči v zadnjem trenutku odgoditev glasovanja.
 Zahteva po okupaciji cone A potom ententnih
 ali „nevturalnih“ čet ni nič drugega nego pri-
 krita zahteva po odgoditvi plebiscita. Kako
 daleč gre nemška intriga je razvidno iz dej-
 stva, da so Avstrijski podvzeli v Beogradu celo
 diplomatske korake! Vidi pa se tudi, da ven-
 dar ne zaupajo popolnoma v uspeh svoje
 kampanje in zato pripravljajo svet na svojo
 blamažo — svoj poraz pri plebiscitu, češ mi
 raje glasovali ne bomo. To je najinteresant-
 nejši del njihovih poročil.

BELGRAD, 5. Povodom vesti iz Berlina in
 Rima v evropski javnosti o nepravilnostih izvr-
 šenih od jugoslov. strani v pasu A, v katerem se
 ima po st. germainski mirovni pogodbi izvesti
 plebiscit, smo pooblašeni izjaviti: General
 Maister se ne nahaja v plebiscitni coni. Tam
 se nahajajo sedaj na dopustu samo oni ju-
 goslovenski uradniki, ki imajo pravico glasova-
 nja pri plebiscitu, toda v plebiscitni coni so
 istotako tudi avstrijski uradniki, ki imajo v tej
 coni pravico glasovanja in ki svobodno agiti-
 rajo za Nemce. Vsa ta novinarska gonja je or-
 ganizirana z Dunaja z namenom, da se od-
 godi ali vsaj zavleče plebiscit. Ko so videli, da
 zahteva jugoslovenska država najemernije
 plebiscit in da je pričakovati za Nemce ne-
 povpljivega uspeha pri plebiscitu, so začeli
 nemški agitatorji prihajati v množicah z raz-
 nih strani Avstrije in Nemčije v plebiscitno
 cono, kjer izvajajo neredne in terorizirajo naše
 ljudi. Očividno imajo namen, izviti nemire v
 plebiscitni coni in z organizirano gonjo v svet-
 novnem tisku vplivati na plebiscitno komisijo
 in konferenco poslaničkov, da se plebiscit od-
 loži ali vsaj zavleče. Najboljši dementi te no-
 vinarske gonje, organizirane na Dunaju, je
 sklep plebiscitne komisije, da se plebiscit vrši
 dne 10. oktobra t. l.

Narodno predstavništvo

BELGRAD, 4. Parlament je nadaljeval hrvat-
 sko debato. Posl. Banjamin (nevtalec, bivši član
 Jugoslovenskega odbora) in dr. Dušan Popović
 (demokrat) eta govorila vsak po dve uri.
 Banjamin je kritiziral vladino izjavo o hrvat-
 skih dogodkih, češ da je bila nejasna ter je
 zlasti očital min. pred., da je rabil nekorektno
 izrazo. Končno je priznal govornik k slogi.
 Za njim je govoril dr. Dušan Popović, ki je
 dosegel s tem govorom največji govorniški
 uspeh, kar jih je doslej bilo v našem narodnem
 predstavništvu. Zbornica in galerija so posu-
 šale z napeto pozornostjo. Razvijal je poziti-
 vni program nacionalnega jugoslovenstva in
 se ostro obračal proti Veliki Srbiji in Mali
 Hrvatski. Med njegovim govorom je prišlo do
 večkratnih upadov poštnega ministra Drinko-
 vića. Govoru je sledil buren aplavz v zbor-
 nici in na galerijah.

Volilni program SLS

MARIBOR, 3. Na današnjem sestanku za-
 upnikov SLS, je imel minister Korošec volilni
 govor, v katerem je uvodoma izjavil, da smo
 bili Slovenci v Avstriji zato nezadovoljni, ker
 nismo bili enakopravni v Jugoslaviji zahteva
 SLS popolno enakopravnost vseh treh plemen:
 enake davke, enako državno skrb za šole, bol-
 nišnice, uradnike, enakopravnost veroizpoved-
 danj. Glavna platforma volilnega boja bo
 vprašanje ureditve države. — Dr. Korošec
 je formalni avtonomistični program
 tako-le: ali naj se vse upravlja iz Bel-
 grada, ali pa nekaj tudi iz drugih središč.

Demokratem je očital, da so centralisti, so-
 cijaletom ne verjame, samostojne slovenske
 kmetje pa je zavrnil, ker nimajo pol. in kult.
 programa. Kar se tiče SLS, je dr. Korošec
 povdarjal, da je stranka proti triatizmu
 in federalizmu, glede oblike vladavine pa je
 dejal: jaz sem monarhist ter ne na to v lepih
 besedah braniti našo dinastijo proti izvestni
 agitaciji. Govornik je za avtonomno Slovenijo,
 t. j. ona naj ima z vso državo skupno, naj pa
 bo samostojna v vseh stvareh, ki se hitreje,
 boljše in točneje opravijo doma. On je za stari
 dužništvu uprave, kajti vodstvo teh avtonom-
 nih stvari naj se izroči pokrajinski vlad, ki bo
 odgovorna pokrajinski skupščini. S tem ge-
 sdom pojde SLS. v boj. SLS. je tudi proti mi-
 litarizmu, ako pa mora militarizem ostati, naj
 bo pameten, človekljuben in moderen. Cari-
 nizem in soldatska sta glavni vzrok nezadovolj-
 stva. Dr. Korošec je končno vse pristaje opo-
 minjal, naj bodo dostojni v političnem boju;
 svaril je pred nervoznostjo, ki se pojavlja v
 in je bodril somišljenike, naj gredo z zaupanjem
 v volilni boj.

Draginske doklade sodnikov

BELGRAD, 4. Tudi naredba o posebnih do-
 kladah za sodnike je že podpisana. Sodniki
 dobivajo v novih pokrajinah po 450 dinarjev,
 pomožni sodniki pa po 250 dinarjev posebne
 doklade. Sodnijska doklada v Srbiji znaša 600
 in 250 dinarjev.

Zedinjenje kovinarskih organizacij v Jugoslaviji

LJUBLJANA, 4. Včeraj je završil svoje delo
 kovinarski kongres, na katerem so bili zastop-
 ani kovinarski delegati iz vse Jugoslavije. —
 Doseglo se je zjedinenje po sporazumu tako,
 da so se kovinarji iz Slovenije priključili kot
 avtonomna enota k centraliziranemu „Save-
 zu metalca Jugoslavije“. Kongres se je nade-
 lje soglasno izjavil za pristop k bernski (II.)
 strokovni internacionalni kovinarjev.

Dr. Korošec — ozdravel

MARIBOR, 5. Železniški minister dr. Korošec
 je popolnoma ozdravel in se v nedeljo od-
 pelje v Beograd, kjer prevzame zopet vse po-
 sle pri svojem resortu.

Železniška nesreča v Jugoslaviji

SKOPLJE, 2. Včeraj je skočil med Gosti-
 varom in Tetovom vlak s tira. Trije potniki
 so mrtvi, sedem je hudo ranjenih, od katerih
 sta dva že umrli, devet pa je lahko ranjenih.
 Vozilo se je z vlakom vojaštvo.

Rusko-poljska vojna

Ruska vojna poročila dementirajo poljske vesti
 MOSKVA, 2. Na zapadni fronti se bojujejo
 naše čete uspešno ob reki Sari. Pri Pinskiu
 smo odbili napad na železniški most ravno-
 tako sovražnikov napad ob reki Jasoldi na
 40 vrst dolgi črti, ki je imel namen, da si
 pridobi nasprotnik mesto Novgorod Volinsk.
 Na južni fronti se pri Proskurovu nadaljujejo
 boji. Na Krimu smo dosegli marsikateri uspeh.

MOSKVA, 3. Pri Novgorodoku in Nevicu
 se vršijo boji vzhodno od rek Niemena in Sare,
 v okolišu Pinska zapadno in južno Lunineca;
 ob železnici Korosten-Novgorod Volinsk
 napredujemo. Vestnik dementira trditve polj-
 voj. por., ki pravi, da je moštvo ene ruske di-
 vizije ubilo svojega političnega komisarja in
 nato prešlo k sovražnikom.

Grodno v poljskih rokah

VARSAVA, 4. Grodno so zasedle poljske
 čete. Boljševiki so uvedli strahovlado; izvrš-
 jejo preiskave in aretacije ter morijo in stre-
 ljajo prebivalstvo. Ob svojem odhodu so za-
 zgali mesto na raznih ladjah. Železniški ma-
 terijal, ki je bil odzvet boljševikom, presega
 baje vrednost nekoliko milijard.

Vstaje v Sibiriji, Tambovu in Samari

LONDON, 5. Kakor poroča Reuterjeva a-
 gencija, je izjavila neka merodajna oseba prihaja-
 joča iz Finske, da je rdeča vojska dezorgani-
 zirana. Zetev je bila izredno slaba. V Sibiriji,
 Tambovu in Samari so izbruhnile vstaje.

Dolni sporazum med litvinskimi in poljskimi
 odposlanci

VARSAVA, 4. Med poljskimi in litvinskimi
 odposlanci, katerim je bil dan nalog za skle-
 nitve miru, je prišlo do delnega sporazuma
 glede brega Niemena.

Kitajska ne priznava Wranglove vlade

PARIZ, 4. Agencija Havas poroča: Baron
 Giers je v imenu ruske vlade odpisal daneš
 kitajski vladi brzojaven protest, s katerim
 energično protestira proti temu, da kitajska
 vlada ne priznava ruskih delegacij in konzula-
 tov. V brzojavki izjavlja baron Giers, da je
 vlada generala Wrangla naslednica provizor-
 ničnih vlad Kolčaka in Denikina, ki so bile do-
 sle na Kitajskem diplomatsko zastopane.
 Brzojavka pravi, da krši postopanje kitajske
 vladne pravice in privilegije, ki so zajamčeni
 Rusiji na podlagi pogodb, ki enako vežejo
 Kitajsko in Rusijo. Rusija ne bo vsled tega
 priznala nikakoršnih ukrepov, ki bi nasprot-
 ovali tem pogodbam, in to pozvala kitajsko
 vlado za vsako škodo in vse posledice, ki bi
 izvirale iz njenega postopanja, na odgovor.

Pred rusko-poljskim premirjem

BEROLIN, 5. Podpredsednik poljskega Na-
 rodnega sveta, Daszinski, namerava odpotovati
 v Rigo, da se udeleži odločiteljnih sej mirovne
 konference. Podpredsednikovega odhoda ni
 tolažiti v smislu, da bi bila pogajanja ogra-
 žena po kritičnih okoliščinah, nasprotno, v
 Varšavi so menja, da se lahko pričakuje že
 v prihodnjih dneh ugodnega rezultata. Odkar
 je izjavil poljski minister zunanjih zadev an-
 gleškemu poslaniku v Varšavi, da poljske čete
 nikakor ne nameravajo zasedati Vilne in na-
 dležati svojega pohoda proti vzhodu, so vodilni
 varšavski krogi prepričani, da bo jako lahko
 dosežti sporazum na podlagi novih ruskih pre-
 logov. Upati je, da se Rusija vohčileg tem polj-
 ski koncesijam odpove zahtevi plebiscita v
 vzhodni Galiciji. Merodajni krogi pa zahtevajo
 da Poljska ne prizna pod nobenim pogojem
 plebiscita v vzhodni Galiciji. Nocoj je odšla
 vojaška komisija v Rigo, da takoj prične z de-
 markacijo premirne črte. Tudi obeta biti re-
 šeno vprašanje poljskega koridorja med Polj-
 sko in Gdanskim. Pooblaščenec poljskega mi-
 nistrstva za zunanje posele, Olšovski, je odpo-
 toval v Pariz, da se udeleži sklepnih pogaj-
 anj med Nemci in Poljaki.

Poljski mirovni pogori

DUNAJ, 5. Ukrajinski tiskovni urad poro-
 ča iz Rige: Na tajni seji poljske mirovne dele-
 gacije pod predsedstvom Dombkega je bilo
 sklenjeno, izročiti ruski mirovni delegaciji sle-
 dede poljske pogoje za premirje. Rusija prizna
 brez pridržka neodvisnost in suverenost Polj-
 ske in se zavezuje, da se ne bo vmešavala v
 notranje poljske razmere. Zato priznava Polj-
 ska neodvisnost Ukrajine, Bele Rusije in Le-
 tonske in privojuje v ljudsko glasovanje v
 vzhodni Galiciji, toda le pod pogojem, da se
 izvrši po načelih demokracije ne pa pod pri-
 stikom sovjetskega režima.

Upor v Petrogradu?

HELSINGSFORS, 5. Vesti, ki so poročale
 o uporih mornarjev v Petrogradu, potrjuje se-
 danj tudi ruski glasovi. Dne 12. septembra je
 prišlo 140 mornarjev iz Kronstadta z 18 topovi
 v Petrograd da se protivno mobilizacijskemu
 ukazu Trockega. Po bojih po ulicah, kjer so
 bile postavljene barikade, so mornarji zasedli
 del mesta. V noči 13. septembra so delavci
 Putjovih tovarnen prestopili k upornikom, ka-
 terih število je tako naraslo, da so zasedli celo
 mesto. Upor je bil vdusen šele 15. septembra
 s pomočjo kitajskih čet. Zrtve dvodnevnega
 upora znašajo 400 mrtvih in ranjenih. Izredna

komisija je obsodila na smrt 150 mornarjev in
 delavcev, ki so se vdeležili upora.

Kje naj tete meja med Poljsko in Rusijo?

MOSKVA, 5. Ruski mirovni predlogi pred-
 videvajo te-le meje med Poljsko in Rusijo: iz-
 liv reke Swistocz v Njemen (jugovzhodno
 Grodna) — Swistocz — Rudnja — Bjelovec — Ka-
 menec Litovsk — Brest Litovsk — Piszca — Ljubo-
 ma — Vladimir Wolinskijski — Krylow biva meja
 med Rusijo in Avstro-ogrske do Dnjestra —
 romunska meja. Pri Brestu Litovskem tvori
 mejo železnica Bialystok — Brest Litovsk —
 Cholm.

Rusko-finski mir sklenjen

LONDON, 5. Uradna brzojavka, poslana iz
 Dorpatu prvega t. m. sporoča, da je bil med
 Rusijo in Finsko sklenjen mir.

Prvi parnik z

na žiro-račune proli 3%, obsevanja
za na odgovor vezane vloge plača obre-
sti po dogovoru. Izvršuje: borzne naloge
in daje v najem varnostne celice.

Tel. št. 5-18. Blagajna je odprta od 9-13.
